

پرسش ۱۵۹: قضای نماز و روزهی بیمار.

السؤال / ۱۵۹ : مطلوب صيام كثير، أيام كان في عافية وكذا الصلاة، والآن هو في غير عافية؛ لأخذه العقاقير كعلاج، فما حكم القضاء أو الكفارة؟

محمد مندیل لطیف العابدی - النجف الاشرف

روزه‌های زیادی برای قضا کردن دارم؛ از روزهایی که در سلامت بودم و همچنین نمازهای بسیار. اکنون بیمارم و در حال درمان. حکم قضا و کفاره‌ی آنها چیست؟

محمد مندیل لطیف العابدی - نجف اشرف

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين

المريض الذي في ذمته قضاء صلاة وصيام أيام كان في عافية، إذا كان يرجو الشفاء من مرضه يتربص حتى يشفى ويقضي ويكفر، وإذا كان يكفر بإطعام مساكين فيجب عليه المبادرة حتى قبل الشفاء بإطعام المساكين، وإذا كان مرضه مزمناً ولا يستطيع الصيام فيدفع الفدية المعلومة عن كل يوم ($\frac{3}{4}$ كغم) من الطعام.

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين.

بیماری که قضای نماز و روزهی روزهای سلامتی بر گردن دارد، اگر امید به بهبودی دارد، پس از بهبود یافتن آن را قضا کند و کفاره بدهد و اگر می‌خواهد با اطعام مسکینان کفاره دهد بر او واجب است که حتی قبل از بهبود یافتن، اقدام به اطعام مسکینان نماید. اگر بیماری او مزمن است و نمی‌تواند قضای روزه را به جای آورد فدیة‌ی مشخص که برابر با $\frac{3}{4}$ کیلوگرم طعام به ازای هر روز می‌باشد، بدهد.

أما الصلاة فيقضيها بما يتمن من جلوس أو غيره بحسب ما يسمح حاله أو مرضه.

السيد أحمد الحسن - وصي ورسول الإمام المهدي (ع)

اما در خصوص نماز، به هر صورت که می تواند قضا کند؛ نشسته یا به هر وضعیتی که حالش یا مریضی اش اجاز می دهد.

سید احمد الحسن - وصی و فرستاده ی امام مهدی (ع)

